

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco împotriva lui Vitalie Ciorici,
Ghenadie Ciorici, Oleg Doncilă, intervenient accesoriu Inspectoratul
Fiscal de Stat

(încasarea în mod solidar a prejudiciului material)

și cererea reconvențională

Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă împotriva Galinei
Lavrinenco și Victor Lavrinenco

(încasarea plăților salariale)

împotriva deciziei din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

Dosarul nr: 2ra-931/24

Nr. PIGD 2-18084822-01-2ra-30072024

Recurs vădit neîntemeiat, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, simplul dezacord al recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă (jud. A. Postu)
Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, A. Malîi, R. Pulbere)

18 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 octombrie 2018, Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici, Oleg Doncilă, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat, solicitând încasarea în mod solidar a prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanții au indicat că, în luna iunie 2017, au încheiat verbal cu Vitalie Ciorici un contract de antrepriză, în temeiul căruia acesta, împreună cu Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă, s-a obligat să execute lucrări de reconstruire a acoperișului casei reclamanților, pentru prețul convenit de 30 500 de lei. La începutul și pe parcursul executării lucrărilor, reclamanții au achitat în avans suma de 17 000 de lei, urmând ca diferența de 12 500 de lei să fie achitată după finalizarea și recepționarea lucrărilor.

3. Reclamanții au susținut că, la mijlocul lunii august 2017, lucrările au fost finalizate, însă au constatat existența unor vicii și abateri, motiv pentru care au refuzat achitarea sumei restante și au solicitat părților remedierea neajunsurilor din cont propriu. Pârâții au refuzat, considerând că lucrările corespund cerințelor tehnice, și au sesizat organele de drept. În consecință, în privința lui Victor Lavrinenco a fost pornită o cauză penală în temeiul art. 190 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, însă, prin ordonanța procurorului din 28 martie 2018, acesta a fost scos integral de sub urmărire penală, din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal.

4. La 3 august 2018, reclamanții au înaintat părților o pretenție privind viciile lucrărilor executate, solicitând remedierea acestora, însă pretenția a rămas fără rezultat.

5. Reclamanții au mai arătat că bunul imobil a fost supus unei expertize extrajudiciare, potrivit concluziilor căreia lucrările de construcție au fost executate de persoane necalificate, iar defectele constatate împiedică exploatarea bunului imobil conform destinației. Pentru înlăturarea acestora, expertul a indicat necesitatea demolării acoperișului existent și reconstruirii unui acoperiș similar, cu remedierea viciilor constatate.

6. Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco au solicitat încasarea în mod solidar de la Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă a sumei de 199 946,95 de lei cu titlu de prejudiciu material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

7. La 17 decembrie 2018, Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă au depus acțiune reconvențională împotriva Galinei Lavrinenco și a lui Victor Lavrinenco, solicitând încasarea sumei de 12 500 de lei cu titlu de salariu restant, a câte 10 000 de lei pentru fiecare cu titlu de compensație pentru concediul nefolosit, a sumei de 17 700 de lei cu titlu de compensație pentru întârzierea achitării drepturilor salariale, a sumei de 2 530,65 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, a câte 10 000 de lei pentru fiecare cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

8. În motivarea acțiunii reconvenționale, au susținut că raporturile dintre părți au avut natura unor raporturi de muncă, aceștia fiind angajați verbal, pe durată nedeterminată, de familia Lavrinenco în calitate de muncitori pentru reconstruirea acoperișului casei. Potrivit înțelegerii dintre părți, remunerația pentru lucrările executate a fost stabilită la 30 500 de lei, din care au primit în avans suma de 17 000 de lei.

9. Au susținut că și-au executat obligațiile cu diligență, iar după finalizarea lucrărilor Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco au refuzat achitarea diferenței de 12 500 de lei. În raport cu această sumă, au solicitat, în temeiul art. 330 alin. (1) și (2) din Codul muncii, încasarea compensației pentru întârzierea achitării drepturilor salariale în cuantum de 17 700 de lei, precum și, în temeiul art. 619 din Codul civil, a dobânzii de întârziere în sumă de 2 530,65 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 23 decembrie 2022, acțiunea depusă de Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco a fost admisă. S-a încasat în mod solidar de la Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă, în beneficiul reclamantilor, suma de 199 946,95 de lei cu titlu de prejudiciu material.

11. Acțiunea reconvențională depusă de Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă privind încasarea plăților salariale a fost respinsă. S-a încasat de la Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 5 998,40 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 19 ianuarie 2023, Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă, reprezentați de avocatul Marin Jalbă, au declarat apel împotriva hotărârii

Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 23 decembrie 2022, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii inițiale și de admitere integrală a acțiunii reconvenționale.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2024, apelul declarat de Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă, reprezentați de avocatul Marin Jalbă, a fost admis. S-a casat hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, din 23 decembrie 2022 în partea admiterii acțiunii inițiale și a încasării prejudiciului material și a taxei de stat, fiind pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco a fost respinsă ca neîntemeiată. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

14. Instanța de apel a reținut că raporturile juridice dintre părți au avut natura unui contract de antrepriză, în temeiul căruia Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă s-au obligat să execute lucrări de reconstrucție a acoperișului imobilului ce aparținea Galinei Lavrinenco și lui Victor Lavrinenco, iar aceștia din urmă s-au obligat să recepționeze lucrările și să achite prețul convenit.

15. Totodată, instanța de apel a reținut că între părți nu a fost încheiat un contract de antrepriză în formă scrisă, iar din probele administrate nu putea fi stabilit cu certitudine volumul concret al lucrărilor de reconstrucție convenite, modul de executare a acestora și materialele care urmau a fi utilizate. Rezultatul lucrării asumate de antreprenori nu putea fi determinat cu suficientă precizie prin raportare la înțelegerea dintre părți.

16. Instanța de apel a mai constatat că Victor Lavrinenco a semnalat existența unor găuri prin care apa pătrundea în podul casei, iar Vitalie Ciorici, Ghenadie Ciorici și Oleg Doncilă au remediat aceste neajunsuri. În aceste împrejurări, instanța a apreciat că remedierea defectelor respective confirma existența unor vicii materiale ale lucrării executate.

17. Cu toate acestea, instanța de apel a considerat că existența unor asemenea vicii nu era suficientă pentru a atribui părților răspunderea pentru totalitatea deficiențelor constatate la acoperiș și, implicit, pentru întregul prejudiciu material pretins de reclamanți. În lipsa unui contract scris care să individualizeze volumul, caracteristicile și condițiile tehnice ale lucrărilor convenite, nu putea fi stabilit că toate abaterile constatate erau imputabile părților.

18. Referitor la raportul de expertiză extrajudiciară nr. 525 din 18 decembrie 2017, instanța de apel a reținut că acesta nu putea constitui, prin el însuși, o probă incontestabilă atât în privința răspunderii părților pentru toate deficiențele lucrărilor executate, cât și în privința întinderii prejudiciului material pretins.

19. Instanța de apel a constatat că Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco nu au demonstrat, în condițiile sarcinii probațiunii, volumul și modul concret de executare a lucrărilor convenite, materialele care urmau a fi utilizate și faptul că toate deficiențele invocate erau consecința lucrărilor executate de pârâți. Prin urmare, instanța a apreciat ca neîntemeiată pretenția privind încasarea în mod solidar a prejudiciului material în sumă de 199 946,95 de lei.

20. Cu referire la acțiunea reconvențională, instanța de apel a menținut concluzia primei instanțe potrivit căreia raporturile dintre părți erau de natură contractuală, iar nu raporturi individuale de muncă. Totodată, a reținut că Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco erau îndreptățiți să rețină o sumă suficientă din prețul convenit pentru acoperirea viciilor lucrării, având în vedere că existența unor vicii materiale fusese recunoscută prin remedierea acestora de către pârâți.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 30 iulie 2024, Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

22. În susținerea recursului, recurenții au invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și se întemeiază în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate.

23. Recurenții au susținut că instanța de apel nu a reținut în mod nejustificat raportul de expertiză extrajudiciară nr. 525 din 18 decembrie 2017, deși caracterul extrajudiciar al acestuia nu exclude valorificarea concluziilor sale în ansamblul probelor administrate, inclusiv în ceea ce privește viciile lucrărilor și întinderea prejudiciului. De asemenea, au contestat concluzia potrivit căreia obiectul contractului de antrepriză nu ar fi fost suficient determinat, arătând că din materialele cauzei rezulta că părțile conveniseră asupra reconstruirii acoperișului casei. Totodată, au invocat că lipsa formei scrise a contractului nu afecta valabilitatea raportului de antrepriză, legea neimpunând o asemenea condiție.

24. Recurenții au mai susținut că motivarea deciziei instanței de apel este contradictorie, întrucât, deși aceasta a constatat existența unor vicii materiale ale lucrării, recunoscute prin remedierea lor de către pârâți, a respins integral pretențiile privind repararea prejudiciului material. În același sens, au invocat lipsa de claritate a constatării privind dreptul lor de a reține o sumă suficientă pentru acoperirea viciilor lucrării, în condițiile în care instanța nu a determinat cuantumul acestei sume și a respins integral pretențiile pecuniare formulate prin acțiunea inițială.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

26. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

27. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatrăgerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

28. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

29. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău, a fost pronunțat în ședință publică la 23 ianuarie 2024, iar copia integrală a deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 10 iunie 2024. Prin urmare, recursul declarat de Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco la 30 iulie 2024, se consideră depus în termen (a se vedea pct. 26).

31. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de

procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare substanțială.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

37. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a examinat raporturile dintre părți prin prisma normelor aplicabile contractului de antrepriză și a probelor administrate. Instanța de apel a reținut că, deși între părți au existat raporturi de antrepriză, în lipsa unui contract scris și a altor probe nu permiteau stabilirea cu certitudine a volumului și condițiilor concrete ale lucrărilor convenite și nici atribuirea în sarcina părților a tuturor deficiențelor constatate.

38. Argumentele recurenților privind raportul de expertiză extrajudiciară nr. 525 din 18 decembrie 2017 exprimă, în esență, dezacordul cu aprecierea probelor efectuată de instanța de apel. Or, aceasta a apreciat raportul în coroborare cu celelalte probe și a constatat că nu era suficient pentru a demonstra răspunderea părților pentru toate deficiențele și întinderea prejudiciului pretins.

39. Nici argumentele privind obiectul contractului și lipsa formei scrise nu infirmă raționamentul instanței de apel. Aceasta nu a negat existența raportului de antrepriză și nici nu a condiționat valabilitatea contractului de forma scrisă, ci a constatat că probele nu permiteau stabilirea obligațiilor concrete asumate de părți. Totodată, remediarea unor vicii materiale nu demonstrează că toate deficiențele constatate și întregul prejudiciu pretins sunt imputabile acestora.

40. În aceste împrejurări, Completul de judecată constată că instanța de apel a examinat circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat probele în ansamblul lor și și-a motivat corespunzător concluziile. Argumentele invocate în recurs nu

demonstrează că decizia contestată ar fi arbitrară ori că s-ar întemeia pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

41. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco, ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

42. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Galina Lavrinenco și Victor Lavrinenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat